

Umberto Eko

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Preduzetnički biznis, Beograd

САДРЖАЈ

Увод

Умберто Еко је италијански писац новела, есеја, академских текстова и књига за децу и сигурно је један од најбољих аутора XXI века. Велики писац и теоретичар књижевних дела. Његова белетристика је позната по разиграној употреби симбола и језика. Његовим задивљујућим низом алузија и библиографијом и паметној употреби загонетки и наративних иновација. Његови проциљиви есеји о савременој култури су испуњени смислом за хумор и иронијом. Његове идеје о семиологији, интерпретацији и естетици засновале су му репутацију као једном најистакнутијем академском мислиоцу данашњице.

Зато његово стваралаштво заузима значајно место у модерној уметности и треба му посветити велику пажњу. Најпознатији филозофски и есејистички радови су: Отворено дело, Минимални дневник, Дефиниција уметности, Одсуство структуре, Семиотика и филозофија језика, Кант и кљунар...

Његов први роман је Име руже, филозофско детективски роман чија је радња смештена у средњевековни манастир. Последњи романи су Фукоово клатно, дело које задивљује богатством података. Острво дана пређашњег је прича о младом италијанском племићу у XVII веку. Баудолино, где писац указује на снагу мита и утопије и Тајанствени пламен краљице Лоаре, роман који је проткан аутобиографским елементима.

Биографија

У

Умберто Еко је један од водећих интелектуалаца друге половине XX века, постмодерни теоретичар, професор теорије комуникација и семиотике (наука о знаковима и симболима, односно проучавању начина на који функционишу знаковни системи), а у последње две деценије је и велико име књижевности. Рођен је 1932. године у малом месту Алесандрија, надамак Торина у Пијемонту. Његов отац, Ђулио, потиче из породице у којој је било тринаест чланова, био је ветеран три рата, а пре него што је регрутован од стране своје владе, за време Другог светског рата, био је рачуновођа. По избијању Другог светског рата, Умбертова мајка Ђулија и он одлазе из града у мало село у планинама Пијемонта, да би избегли бомбардовање, где је примио фрањевско образовање. Иако млад, приметио је сукоб између партизана и фашиста, али је и преживео ратне страхоте које су касније биле и инспирација за његов други роман, Фукоово клатно. Претпоставља се да је његово презиме, које потиче од његовог деде, акроним ос Ex caelis Oblatus, што преведено са латинског језика значи надарен од Бога.

Жеља Умбертовог оца је била да после рата, Умберто студира права и постане адвокат, али је он, на Универзитету у Торину, уписао студије средњевековне филозофије и књижевности, посебно се посветивши личности Томе Аквинског и његовој естетици. Еко, за кога се може рећи да је до тада био католички интелектуалац, је након докторирања напустио римокатоличку цркву. По сопственом признању у једном интервјуу објављеном у Тајму 2005. год. рекао је «...може се рећи да ме је тај рад чудесно излечио од вере...»

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com